

УСПІШНО ЗАВЕРШИТИ П'ЯТИРІЧКУ

ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ прийняли постанови «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва, транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1975 рік і успішне завершення дев'ятої п'ятирічки» і «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільськогосподарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1975 році і успішне завершення дев'ятої п'ятирічки».

Цього року продовжено Всесоюзне соціалістичне змагання союзних і автономних республік, країв і областей за дострокове виконання народногосподарського плану та успішне завершення дев'ятої п'ятирічки. Переможцям будуть вручені перехідні Червоні прапори ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Для нагородження трудових колективів, які добились найвищих показників, встановлено пам'ятний Знак ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «За трудову доблесть у дев'ятій п'ятирічці». Колективи, нагороджені пам'ятним Знаком, заносяться на Всесоюзну Дошку Пошани ВДНГ СРСР.

У постанові про змагання працівників промисловості, будівництва, транспорту відзначається, що схвалений грудневим (1974 року) Пленумом ЦК КПРС і затверджений сесією Верховної Ради СРСР Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1975 рік визначає конкретну програму дій для кожної галузі народного господарства, кожного трудового колективу.

Соціалістичне змагання повинно, як і в попередні роки, проходити під лозунгом — дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами. Зусилля тих, хто змагається, зосереджуються на бо-

ротьбі за всемірне підвищення ефективності суспільного виробництва, досягнення високих якісних показників.

У Постанові вказано на необхідність дальшого підвищення ефективності капітальних вкладень, прискорення введення в дію пускових об'єктів, скорочення строків освоєння і кращого використання потужностей, прискорення реконструкції підприємств, збільшення випуску і поліпшення якості товарів народного споживання підприємствами і організаціями усіх галузей промисловості.

Постановою намічені конкретні завдання працівників енергетики, паливної промисловості, металургії, машинобудування, хімії і нафтохімії, лісової, деревообробної і целюлозно-паперової, легкої і харчової промисловості, геології, будівництва, торгівлі, громадського харчування та інших галузей.

Партійним, радянським, профспілковим, комсомольським і господарським органам, Міністерствам і відомствам запропоновано вдосконалювати організацію соціалістичного змагання, забезпечити необхідні умови для успішного виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Рекомендовано всемірно поширювати патріотичну ініціативу передових робітників, бригад, змін, дільниць по проведенню на ознаменування 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні вахт ударної праці.

У ході змагання, підкреслюється в постанові, слід широко використовувати нагромаджений в нинішній п'ятирічці позитивний досвід. Необхідно більше приділяти уваги розв'язуванню колективів цехів, змін, бригад, дільниць, співдружності суміжних підприємств, а також індиві-

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

Контрольний екземпляр

Орган Кировоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 6 (1954)

ВІВТОРОК, 14 січня 1975 року

Ціна 2 коп.

Повідомлення ТАРС

НА ОРБІТІ — КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „СОЮЗ-17”

Відповідно до програми досліджень в навколоземному космічному просторі 11 січня 1975 року о 0 год. 43 хвилини в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз-17».

Космічний корабель, виведений на розрахункову орбіту штучного супутника Землі, пілотує екіпаж у складі командира корабля підполковника Губарева Олексія Олександровича і бортиженера кандидата технічних наук Гречка Георгія Михайловича.

Програмою орбітального польоту космічного корабля «Союз-17» передбачається:

— проведення спільних експериментів з орбітальною науковою станцією «Салют-4», виведеною на навколоземну орбіту 26 грудня 1974 року;

— комплексна перевірка бортових систем корабля в різних режимах польоту, а також проведення наукових досліджень.

З екіпажем космічного корабля підтримується стійкий радіо- і телевізійний зв'язок.

За доповідями екіпажу самопочуття космонавтів добре. Бортові системи працюють нормально, у відсіках підтримуються умови, близькі до земних.

Після виведення корабля «Союз-17» на навколоземну орбіту, космонавти товариші Губарев і Гречко приступили до виконання програми польоту.

НАКАЗ ПАРТІЇ — ВИКОНАЄМО

10 січня в Москві відбувся пленум ЦК ВЛКСМ, на якому обговорювалося питання «Про підсумки грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання комсомолу по розгортанню соціалістичного змагання молоді за успішне завершення п'ятирічки».

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

У Зверненні до партії, до радянського народу Центрального Комітету КПРС закликав юнаків і дівчат Радянської країни бути гідною зміною старших поколінь, продовжувачами їх героїчних справ і традицій, наполегливо оволодівати знаннями, ознаменувати завершальний рік п'ятирічки ударною працею, сказав доповідач. У відповідь на Звернення Ленінський комсомол оголосив себе ударним загonom завершального року п'ятирічки. Кожен комсомолець, усі юнаки і дівчата повинні прийняти нові зустрічні плани, високі соціалістичні зобов'язан-

ня. Ленінський комсомол продовжує шефувати над капітальним будівництвом. Радянська молодь візьме участь у спорудженні великих територіальних виробничих комплексів, важливих народногосподарських об'єктів, серед яких всеосяжні ударні комсомольські будови — Камський автомобільний завод, Байкало-Амурська магістраль та інші. По громадському призову на комсомольські ударні буде направлено в цьому році більш як 123,5 тисячі юнаків і дівчат.

XVII з'їзд ВЛКСМ схвалив ініціативу молоді посилати на всеосяжні ударні будови комсомольські будівельні загони. В 1974 році було направлено 18 таких загонів, а в 1975 році буде сформовано 103 загони. Молоде покоління Країни Рад, Ленінський комсомол, підкреслив Є. М. Тяжельников, як свій високий обов'язок сприяти заклику Центрального Комітету КПРС іти на чолі змагання, показувати приклади високої свідомості і творчої актив-

ності у виробничому і громадському житті.

Пленум прийняв постанову, в якій закликав комсомольців, усіх юнаків і дівчат країни активно включитись у виконання рішень грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, завдань, поставлених у промові Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, Зверненні Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, ознаменувати завершальний рік п'ятирічки і 30-річчя великої Перемоги ударною працею, високою якістю роботи і відмінним навчанням.

На пленумі групи комсомольських працівників і активістів за плодотворну роботу по комуністичному вихованню молоді були вручені почесні нагороди комсомолу.

У роботі пленуму брали участь відповідальні працівники ЦК КПРС, міністерств, відомств, представники громадських організацій.

(ТАРС).

Генеральному секретареві Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу товаришеві Леоніду Іллічу БРЕЖНЄВУ

Дорогий Леоніде Іллічу!

Сьогодні незабутній день у нашому житті — ми удостоєні високої честі першими сфотографуватися біля свитиці радянського народу, біля прапора Перемоги. Це право ми завоювали достроковим виконанням п'ятирічки, своєю працею, високою якістю роботи, відмінним навчанням, активною науково-технічною творчістю.

Для нас, синів, дочок і внуків учасників Великої Вітчизняної війни, ця подія глибоко символічна: Червоний прапор Перемоги, прапор наших батьків — це прапор і наших трудових перемог на фронтах дев'ятої п'ятирічки.

З словами ширшої поваги, сердечної вдячності і любові ми звертаємось до вас, дорогий Леоніде Іллічу, — видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, невтоминого борця за мир, за світле майбутнє всього людства. Ви пройшли суворими шляхами Великої Вітчизняної війни — від її першої грізної години до великого Дня перемоги. Комсомольці, всі юнаки і дівчата, постійно відчують ваше батьківське нікування, підтримку і довіру, високу відповідальність. Ваш особистий приклад надихає нас, молоде покоління, на трудові дерзання в ім'я щасливого майбутнього нашої Батьківщини — Союзу РСР.

Ленінський комсомол, вся радянська молодь серцем сприйняла привітання ЦК КПРС XVII з'їзду ВЛКСМ, вашу мудру і надихаючу промову. Наша відповідь партії — ударна праця і відмінне навчан-

ня, готовність продовжити подвиг першобудівників соціалізму, завершити їх велику справу. Чотири тисячі юнаків і дівчат століття вже завершили особисті п'ятирічні плани. Всі наші помисли спрямовані на успішне виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, здійснення висутого вами благородного завдання — перетворити Москву в зразкове комуністичне місто. Нам у цьому місті жити і працювати. Нам і перетворювати його в місто майбутнього.

З хвилюванням і гордістю кожен з нас сприйняв Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Всі ми нагло схвалюємо і активно підтримуємо мудру внутрішню і зовнішню політику нашої партії багатогранну і цілеспрямовану діяльність ленінського Центрального Комітету. Політикою ЦК, спрямовану на розвиток економіки країни, зростання добробуту радянського народу, здійснення Програми миру. Ми прагнемо бути наліжною зміною старших поколінь, продовжувати їх героїчні діла і традиції, внести гідний вклад у всенародну боротьбу за чергове завершення п'ятирічки. Відповідаючи на заклики Центрального Комітету Комуністичної партії, рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, молоді москвичі ще ширше розгорнуть бойове комсомольське змагання для того щоб дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами!

Біля героїчного прапора, в рік 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні ми, спадкоємці безсмертного подвигу старших поколінь, перед світлою пам'яттю полеглих, перед ланем переможців війни і

праці урочисто клянємось гідно продовжувати славі революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії і радянського народу.

Ми знаємо, що в суворі роки війни кожен працював за себе і за товариша, який пішов на фронт. Ось і сьогодні делегати XVII з'їзду ВЛКСМ, молоді москвичі Грина Бондарєва та Ігор Скрипник закликали комсомольців і молодь працювати в рік 30-річчя Перемоги під девізом: «За себе і за того хлопця», за тих, хто заради нашого щастя, заради нашого соціального сьогодні і завтра віддав найдорожче — своє життя.

У цю хвилину на посту біля священного прапора Перемоги ми клянємось Комуністичній партії завжди і в усьому додержувати ленінських заповітів, бути там, де потрібні подум'яні серця, допитливість розуму, енергія і ініціатива, віддати всі свої сили і знання, а якщо буде потрібно, і життя, за справу рідної Комуністичної партії!

Кожним прожитим днем клянємось утверджувати на землі комунізм працювати по-стахановськи, по-гвардійськи, як в бою! Наш лозунг: «П'ятиріччя — переможний фініш! Все — для трудової перемоги!».

Ми впевнені, що цю клятву за нами повторять не тільки мільйон двісті тисяч комсомольців міста-героя Москви, а й весь Ленінський комсомол, вся молодь нашої великої і любимої Батьківщини.

КОМСОМОЛЦІ в МОСКВІ, ПЕРЕМОЖЦІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ.

УСПІШНО ЗАВЕРШИТИ П'ЯТИРІЧКУ

(Закінчення).

дуальному змаганню по професіях. Добиватися, щоб кожен робітник, технік, інженер, службовець став активним учасником всенародного соціалістичного змагання.

У кожній галузі республіки, краї, області, місті і районі повинна бути продовжена робота по вивченню і впровадженню прогресивних методів праці, розвитку наставництва як однієї з найважливіших форм передачі молоді передового досвіду, навичок кадрових працівників, трудових традицій робітничого класу. Впровадження передового виробничого досвіду, зазначено в постанові, — найважливіший обов'язок партійних організацій, господарських керівників.

Для нагородження робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, які досягли висо-

ких трудових показників у завершальному році п'ятирічки, встановлено «єдиний загальносоюзний знак «Переможець соціалістичного змагання 1975 року». Встановлено й інші заходи заохочення кращих виробничиків і трудових колективів.

Визначення переможців у Всесоюзному соцзмаганні проводиться за результатами виконання народногосподарського плану на 1975 рік і взятих соціалістичних зобов'язань з урахуванням виконання п'ятирічних завдань.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловили тверду впевненість, що героїчний робітничий клас, інженерно-технічні працівники, всі трудівники промисловості, будівництва, транспорту та інших галузей народногосподарства, беручи активну участь у Всесоюз-

ному соціалістичному змаганні, забезпечать виконання і перевиконання народногосподарського плану на 1975 рік, успішно завершать дев'яту п'ятирічку.

У постанові про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільськогосподарства підкреслюється, що основним його змістом у 1975 році повинна бути боротьба кожного колгоспу, радгоспу, бригади, ферми, ланки, кожного працівника радгоспу і колгоспу за нарощування темпів виробництва, успішне виконання і перевиконання планів і зобов'язань по продажу державі сільськогосподарських продуктів, всемірне підвищення якості продукції і економічної ефективності виробництва.

У землеробстві, зазначено в постанові, необхідно добитися підвищення

врожайності зернових, цукрових буряків, картоплі, бавовни-сирцю, соняшнику, льону, фруктів, винограду, овочів, чаю, кормових та інших культур. Розгорнути масовий рух за високу культуру землеробства. Рационально використовувати кожний гектар землі, здійснити заходи по вдосконаленню структури посівних площ і розширенню посівів зернових і цукрових буряків, значному збільшенню внесення органічних та підвищенню ефективності використання мінеральних добрив, впровадженню у виробництво передових технологій і агротехнічних прийомів.

У тваринництві — забезпечити підвищення продуктивності і зростання поголів'я усіх видів худоби і птиці. Широко впроваджувати прогресивні технології на фермах. Організувати інтенсивна

виращування і відгодівлю тварин. Добитися ефективного використання кормів.

Партійним, радянським, профспілковим і комсомольським організаціям, сільськогосподарським органам рекомендовано постійно підвищувати діяльність змагання на всіх ділянках виробництва, підносити роль спеціалістів сільського господарства, інженерно-технічних працівників в організації соціалістичного змагання, виховувати у кожного трудівника села почуття високої відповідальності за виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань. Посилити роботу по підготовці і перепідготовці кадрів масових професій, особливо механізаторів.

Відповідно до постанови, колгоспники, робітники радгоспів, інженерно-технічні працівники і служ-

бовці сільськогосподарських підприємств і організацій, які добились високих виробничих показників, нагороджуються єдиним загальносоюзним знаком «Переможець соціалістичного змагання 1975 року».

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловили тверду впевненість у тому, що працівники сільського господарства на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання доб'ються дальшого збільшення виробництва і продажу державі зерна, бавовни, цукрових буряків, картоплі, овочів, фруктів, винограду, чаю, м'яса, молока, яєць та іншої продукції землеробства і тваринництва, зроблять усе для успішного виконання завдань 1975 року і п'ятирічки в цілому.

(ТАРС).

Центральний Комітет КПРС звертається до колгоспного селянства, робітників радгоспів, до вас, працівники сільськогосподарства: збільшуйте виробництво і продаж державі сільськогосподарської продукції.

(Із Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу).

БІЛЬШЕ ПРОДУКЦІЇ З ЛАНІВ І ФЕРМ!

НА НОВИЙ РУБІЖ—4 ТИСЯЧІ!

Лист переможниці змагання серед молодих доярок області, володарки призу «МК» «Першій тритисячниці Кіровоградщини».

Завершено ще один рік п'ятирічки. І знову приз газети «Молодий комунар» «Першій тритисячниці Кіровоградщини» в моїх руках. Радість перемоги завжди окрилює, підносить настрій.

Для мене знаменно, що отримала цю нагороду в дні, коли всі трудівники країни обговорюють документ надзвичайної державної ваги — Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Є в ньому такі слова: «Обов'язок комуністів і комсомольців — йти на чолі змагання, бути його надихаючою і організуючою силою, показувати приклад високої свідомості і творчої активності у виробничому і громадському житті». Мене, комсомолку, як і моїх товаришів по роботі, щиро схвилювали ці слова. На заклик партії ми відповідаємо напруженими зустрічними планами.

Минулого року наш відділок надоїв від кожної корови по 3860 кілограмів молока, особисто я по 4621. Є підстави бути задоволеними підсумками року. Проте завдання наше — не зупинятися на досягнутому і йти до нових успіхів. Готуючи гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, відповідаючи на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, відділок бере на завершальний рік п'ятирічки підвищені соціалістичні зобов'язання — надоїти від кожної корови по 3920 кілограмів молока, а зобов'язуюся — по 4630.

Звертаючись до молодих майстрів машинного доїння Кіровоградщини, хочу сказати, що резерви є на кожній фермі, у кожному господарстві. Віднайти їх, поширити рух за взяття і виконання напружених зустрічних планів — наш обов'язок.

Півтори тисячі молодих тваринників включилися позаминулого року у змагання за тритисячкілограмові надої. Нині нас, таких молодих господарів ферм, вже близько двох тисяч. І тритисячниця нині стало майже в два рази більше, ніж минулого року. У ході змагання за приз високими показниками порадували не лише окремий доярок, а й більшість комсомольсько-молодіжних колективів МТФ. Не раз вже чула: «Три тисячі — взятий рубіж». Дійсно. Понад 60 молодих доярок надоїли на кожну корову по 3500 кілограмів молока, 12 — по 4 тисячі і більше.

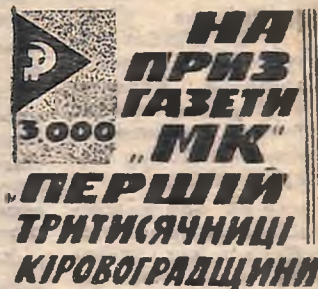
За два роки зроблено крок ...вагою у тисячу кілограмів. І в уяві я вже бачу, як це символічно буде відображено на призі: на ньому має з'явитися напис: «4000».

Кращим молодим майстром машинного доїння області, правофланговим у соціалістичному змаганні по силі боротися за 4-тисячні надої, 3 тисячі кілограмів молока на корову — то вже рубіж комсомольсько-молодіжних колективів МТФ. Думаю, що мої ровесники, усі молоді доярки згодяться зі мною: це викликане вимогами часу і відіб'ється в умовах соціалістичного змагання серед молодих доярок області на завершальний рік п'ятирічки.

На новий рубіж — 4000 кілограмів молока від корови! Такий мій заклик, дорогі подруги!

Ольга КОЗАЧЕНКО,
доярка Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району.

ПЕРШІ У ЗМАГАННІ

У 1974 році надоїли на кожну корову кілограмів молока:

Ольга КОЗАЧЕНКО — Несватківський відділок радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 4621;

Любов ШВИДЮК — радгосп «Мар'янівський» Маловисківського району — 4592;

Валентина СЛАВЕТІНСЬКА — колгосп «Дружба» Новоукраїнського району — 4550;

Світлана ГРИГОР — колгосп імені Леніна Долинського району — 4501;

Надія ЛАПА — колгосп «Дружба» Новоукраїнського району — 4334;

Софія ГРИВАЧЕВСЬКА — радгосп «Мар'янівський» Маловисківського району — 4235;

Лідія ЩЕРБИНА — обласна сільськогосподарська дослідна станція — 4105;

Валентина СТОЛЯРЕВИЧ — радгосп цукрокомбінату Олександрівського району — 4062;

Ганна ОЩЕП — колгосп імені Горького Долинського району — 4037;

Надія ТРЕТЯКОВА — колгосп «Перше травня» Маловисківського району — 4023;

Зоя ВІЗІР — радгосп «Мар'янівський» Маловисківського району — 4005;

Валентина ГУГІНА — радгосп цукрокомбінату Олександрівського району — 4001.

ВДРУГЕ—3 ПЕРЕМОГОЮ

Молоді доярки Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Марія Чебан, Василина Лукашик, Галина Лазаренко, фуражир Василь Мулинський першими вітали Ольгу Козаченко з перемогою у соціалістичному змаганні серед молодих доярок області. Тваринники господарства щойно обговорили Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Комуністи, комсомольці, усі трудівники відділку палко підтримали і схвалили цей визначний документ. Кожен твердо визначив своє конкретне зобов'язання. І подія — вручення призу газети «Молодий комунар» «Першій тритисячниці Кіровоградщини» викликала почуття радості за успіхи комсомолки, впевненості у своїх силах. А для Ольги Козаченко радість була подвійною: днями товариші по роботі поздоровили її з перемогою у соцзмаганні серед доярок відділку.

На фото: перший секретар Олександрівського райкому комсомолу І. НЕСТРОЙОВИЙ поздоровляє О. КОЗАЧЕНКО з перемогою.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«ДУМКА ТВОЯ, ЧИТАЧУ?»

Є різні форми пропаганди книги — читачі конференції, вікторини, конкурси, інсценівки. У Новомиргородській середній школі № 2 комсомольці запроваджують ще одну форму: захист читачького формуляра. Це — цікава і своєрідна розповідь про улюблених письменників і їхні твори, це відверте розкриття юних сердець, розповідь про свій духовний світ, уподобання, захоплення.

Не лише гуртківці, а й усі комсомольці відвідують літературні вечори. На одному з них свої формуляри захищали Таня Бібік, Олександра Шарасва, Таня Головченко.

Всі троє люблять твори нашого земляка драматурга І. К. Тобілевича. Таня Бібік розповіла про трагедію «Сава Чалий», Таня Головченко — про п'єсу-комедію «Мартин Боруля», а Олександра Шарасва — про п'єси «Хазяїн» та «Безталанна».

Тільки це був не сухий розгляд композиції, сюжету, образів. Живим проникливим сердечним словом дівчата захищали свою точку зору на твори улюблених письменників.

Дівчата розповідають багато цікавого про те, коли, де і як драматург писав свої п'єси, про його світлі думи, переживання. Не забули згадати школярки про свої поїздки на хутір Надію, зустрічі з внаком драматурга, добрим і сердечним Андрієм Юрійовичем, поїздки до Кіровограда, відвідини пам'ятних місць. Розповіли і про свій Новомиргород, Бо Златопіль і Новомиргород, Веселна і Оситна, Андрієвка та інші села пов'язані з дитячими роками і юністю видатного земляка.

У грамзапису звучали уривки з п'єс драматурга, переглядалися кінофільми.

Не байдужими лишилися і

слухачі. Вони давали дівчатам десятки питань — на кожне отримували ясну, глибоку, вичерпну відповідь.

Не можна не згадати одне з них:

— Зникли Пузири, Калитки, Борулі, відійшло в минуле те життя, а чому і досі твори Тобілевича користуються такою популярністю?

Таня Бібік відповіла:

— Мабуть, не помилюсь, коли скажу, що ми любимо драматурга за художню красу творів, за його сміх і сльози. Він вірив у краще майбутнє, шукав до нього шляхів. Нам Ленін заповідав шанувати таких людей. З ними багатше наше сучасне життя..

Франко сказав: «Книги — морська глибина». Як добре, що наша юнь дружить із книгою, поринає в цю чудесну глибину.

Зараз читачі десятих класів школи під керівництвом своєї вчительки О. С. Страхової готуються до захисту-розповіді про любими твори радянських письменників.

М. СТОЯН.

с. Панчево

Новомиргородського району.

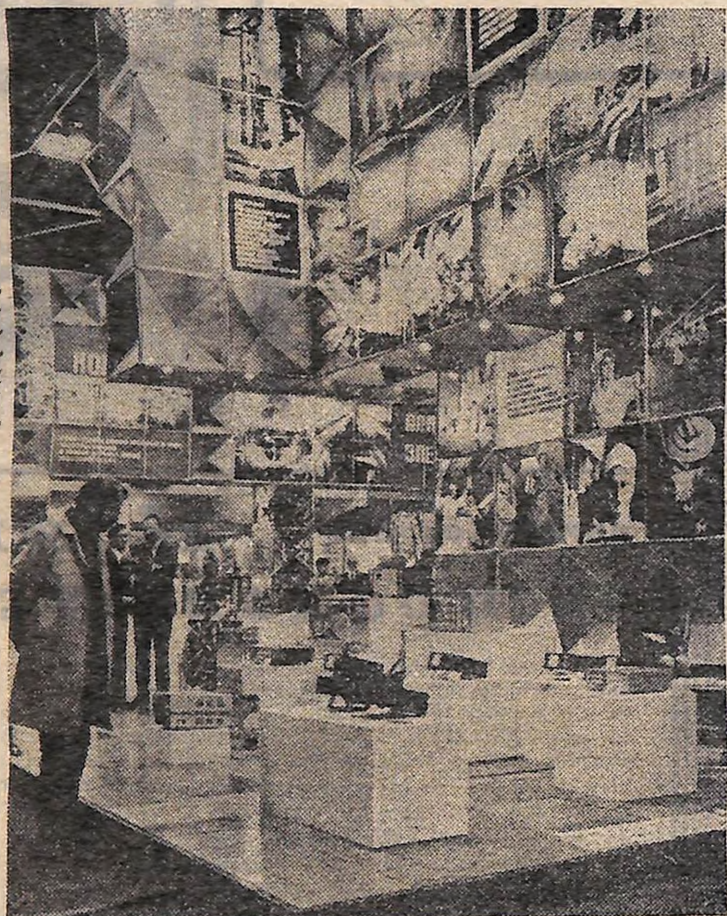

НАПРИКІНЦІ 1974 РОКУ В БОЛГАРІЇ ВІДБУЛИСЯ ТРАДИЦІЙНІ ДНІ РАДЯНСЬКОЇ КНИЖКИ, ПІСНИ, ДНІ РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ, ЗУСТРІЧІ З НОВИМИ ТВОРАМИ РАДЯНСЬКОГО ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА І КІНО, ВІДБУЛИСЯ ДЕСЯТКИ ЗУСТРІЧЕЙ БОЛГАРСЬКИХ І РАДЯНСЬКИХ СПЕЦІАЛІСТІВ.

ВИЗНАЧНОЮ ПОДІЄЮ В ЖИТТІ БОЛГАРСЬКОГО НАРОДУ СТАЛА ОДНА З НАЙКРУПНІШИХ В БОЛГАРІЇ РАДЯНСЬКА ВИСТАВКА «ДОСЯГНЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ». В КОЖНОМУ ІЗ ТРЬОХ ЗАЛІВ ВИСТАВКИ ВІДВІДУВАЧІ МАЛИ ЗМОГУ ОЗНАКОМИТИСЯ З ОСТАННІМИ ДОСЯГНЕННЯМИ У ВСІХ ГАЛУЗЯХ НАУКИ І ТЕХНІКИ.

НА ФОТО: ЧАСТИНА ВИСТАВНОГО ЗАЛУ «ФЕСТИВАЛЬНИЙ».

Фото П. ХРИСТОВА. Агентство «Софія-Прес».

ПОДАРУНОК З АВТОГРАФОМ

Старшокласники, члени політико-дискусійного клубу «Юність», що працює при Мало-виськівській середній школі № 3, створили хорошу бібліотеку. В ній представлено багато книг про економіку, політику, історію США, ФРН, Англії, Японії та інших зарубіжних капіталістичних країн. Чимало літератури розповідає про життя трудящих соціалістичного табору. Члени клубу ретельно вивчають твори радянських і зарубіжних істориків та

журналістів, а потім на уроках історії чи географії, під час засідань клубу обмінюються думками стосовно прочитаного. Недавно члени «Юності» отримали чудовий подарунок. Відомий радянський журналіст В. Г. Каріонов надіслав їм свою книгу «Сполучені Штати Америки як вони є. 200 років: можливість, обіцянки, дійсність». Твір журналіста — багате джерело, звідки старшокласники зможуть почерпнути нові факти про життя цієї країни.

В листі до інтерклубівців Віталій Германович і звернувся з такими словами: «Шановні старшокласники! Колись ваш земляк, Микола Васильович Гоголь, мріяв про часи, коли перед «Руссько-трійкою» будуть розступатися народи й держави. Цей час настає. І якщо сьогодні правителі колись чванливої Америки йдуть до Москви і Владивостока, то це відбувається лише тому, що ленінська партія підняла нашу Батьківщину!».

на висоту, на якій не була ще жодна держава. Ваше щастя, що ви живете в такій країні. Хочеться вірити, що який би життєвий шлях ви не обрали після школи, ви будете вірними продовжувачами справи Жовтня. Успіхів вам на цьому шляху! Гордіться ж своєю соціалістичною Батьківщиною!».

І. МЕЛЬНИК, вчитель історії та суспільствознавства Мало-виськівської СШ № 3, керівник клубу «Юність».

У ГУРТОЖИТКУ живуть молоді трудівники заводу «Червона зірка». Гарно організувати свій відпочинок — добра традиція дівчат. Після напруженого трудового дня зустрінеш їх і в кінотеатрі, і в читальних залах бібліотек, і на вечорах в самому гуртожитку. Форми проведення дозвілля найрізноманітніші.

Довго пам'ятатиметься зустріч з делегатом XXIV з'їзду КПРС В. І. Гетьманцем. Аж тоді відбулася щира розмова про людину праці, її місце в суспільстві.

Не стихав сміх і жарти на розважальному конкурсі «Нумо, дівчата». Жоден з вечорів відпочинку не проходить без веселої, бадьорої пісні і піжмої мелодії вальсу. В цьому велику до-

ВІЗИТИ РАДОСТІ

помогу надають нам працівники Кіровоградського Палацу культури імені Жовтня. Це і, методист Ольга Лацкіна, котра приходить до гуртожитку з щирою порадкою, допомогою, інструментальним ансамблем Палацу культури, який очолює — Юрій Стрельбицький. Ще п'ять його друзів — А. Ткаченко, В. Андреев, А. Кабулов, В. Олійник, О. Забродський — грають в ансамблі. Ці візити завжди приносять мешканцям гуртожитку добрий настрій.

Л. ФІЛОНЕНКО,

вихователька гуртожитку № 4 заводу «Червона зірка».

ЧЕМАЄ тепер Красавки: майже всі будинки спалені — видно-ється, як у жорстокому снідні сну, лише чорні димарі. Навколо вирви, вивернуті з корінням піжні яблуні, на яких висять ще невизрілі плоди. Але нічого, пройнуть роки, ми все залікуємо. Село, яке полюбив кожен із нас, знаходиться тут кілька тижнів в обороні, зродиться знову, воно стане ще красивішим. Будуть і новий млин, і нові будинки, буде ще прекраснішим життя. Доживи б лише до цих днів. Ажже йде жорстока війна. Скільки друзів ми вже поховали, скільки пагорбків залишилося на нашому бойовому шляху. Але доживемо. Хай не всі, але все ж багато доживуть до нашої заповітної перемоги. В ім'я цього ніщо нас не зупинить.

1 серпня 1943 року. Сьогодні був дуже спекотний день: пасту-паємо. Ворог загнувся, він тепер тікає, а ми йому допомагаємо, підігриваємо п'яти гарячими осколками снарядів, щоб не зупинявся і швидше біг. Ажже нам ще багато, дуже багато треба пройти. І не просто пройти, а з впертими боями.

Кожен день, кожен годину наші солдати й офіцери виявляють героїзм, беззавітну відданість своїй Батьківщині. Як вони всі вирости у своїй справі. Всі стали досвідченими, вихідливими, кмітливими. Нездарма у кожного на грудях значки з гордим підписом: «Гвардія».

Особливо в ці дні стрімкого наступу діється зв'язки. Ось сержант Андрій Комаров, який працював до війни слюсарем в місті Кушва Свердловської області. Сьогодні він сім разів під вогнем противника відновлював зв'язок. Щоразу пошкодом і перебіжками рухався вперед назустріч осколкам, у вогонь, в пекло і своєчасно відновлював зв'язок. Так діяли і зв'язки Малишев, Акулов, Сиротін та інші. Дякуючи безвідмовній роботі зв'язку, батареї завжди в потрібний час відкривали вогонь, знищуючи живу силу і техніку ворога.

4 серпня 1943 року. Наступ продовжується. Гітлерівці, намагаючись перешкодити нашому поступу вперед, організовують контратаки, постійно бомбардують передній край і вогневі позиції. Фашисти, маючи хороший обзір району наших позицій, викотили кілька гармат для ведення вогню прямою наводкою, і з віддалі 1—2 кілометрів обстріляли вогневі позиції 299-го дивізіону. Вбито начальника штабу дивізіону гвардії старшого лейтенанта Докучкіна, поранено командира дивізіону гвардії капітана Вараксіна. Смерть улюбленого командира налягла серця гвардійців ще більшою ненавистю до проклятого ворога. І коли пролунала команда «Вогонь!» дружний залп дивізіону прозвучав як салют на честь загиблого офіцера. Тяжко поранений і командир 350 дивізіону гвардії капітан Тихонов.

...Це було вчора, 3 серпня. Взяти батарею гвардії старшого лейтенанта Я. О. Арутюняна, Тихонов виїхав на вогневу позицію мінометної батареї фашистів, яку вони під тиском наших підрозділів тільки-но залишили. Розвернувши батарею, капітан почав готувати вихідні дані для ведення вогню. Осколком міни, яка розірвалася поблизу, гвардії капітан Тихонов був тяжко поранений: осколок влучив в око. Застиснувши рукою рану, він, пермагаючи біль, продовжував готувати вихідні дані. Але закінчили це йому не вдалося: втративши свідомість, пав. Дані підготував командир батареї гвардії старший лейтенант Я. О. Арутюнян.

Шум, тріск, дим, вогонь! То важкі снаряди М-20 полетіли на ворога. Гвардійці перенесли пораненого командира на крило бойової машини. І тихим ходом поїхали на пересадний пункт. Звідси зустріли командира дивізіону по політавній гвардії старший лейтенант А. Т. Шульга відправив пораненого командира в госпіталь.

Як повідомили нам наші розвідники, залп батареї Я. О. Арутюняна був дуже вдалим: знищено три танки і два взводи піхоти. Гвардійці помстилися фашистам за рану їх улюбленого командира.

14 серпня 1943 року. Розташувались в кілометрі від Дмитровська-Орловського, який був звільнений від ворога 11 серпня. Наш 114 дивізіон перейшов у місто разом з частинами 75 стрілецької дивізії. Цього передувало вдалий залп дивізіону по переправі через річку Неруса, в результаті якого противник втратив вісім автомобілів. В паніці біля зруйнованої нашої залпної переправи утворилася пробка, гітлерівці залишили багато техніки й іншого реманенту.

(Продовження. Початок в номерах за 29 грудня 1974 р. та за 4, 7, 9, 11 січня ц. р.).

Даємо залп за залпом. Просуваємося вперед. Але як це важко дається. Ворог замінував усі дороги, бомбардує, робить часті аргобстріли. Наїхав на протитанкову міну начальник зв'язку дивізіону лейтенант Макаров. Його вбило, четверо солдат поранено. Поховали славного Костю Макарова в військовими почесами. А сьогодні листоноша приніс пошту. Був лист з Смоленщини і Кості Макарову — від його подруги Валі. За правом бойових друзів Кості прочитали листа. Валя пише: «Якесь тривожне в мене передчуття — що ти не будеш читати цього листа. Пишу, а серце неспокойне. Неваж щось трапиться страшне і непоправне?». Так, трапилось страшне і непоправне. Мабуть, дівоче серце вміє передчувати безпомилково... Всім дивізіоном написали відповідь Валі. В конверт вклали фотознімок Кості. Виріс ще один горбок. Скільки їх залишилося на шляху від Сталінграда і ось до цих, поштовечених війною соснових гаїв Курської області. Але нічого нас не зупинить. Ми за все помстимося ворогу.

І. БРАТЧЕНКО

Гвардійський дивізіон

20 серпня 1943 року. Просуваємося все вперед і вперед. Позаду залишилися Кроки, Дмитровський-Орловський, Мценськ, сотні сіл Орловської і Курської областей. Настрий у гвардійців радісний, піднесений. Важкі фронтові будні вони намагаються хоч чим-небудь пожвавити. Вчора в зруйнованому німецькому бліндажі я знайшов поламаану скрипку. Костя Нетунаєв, в минулому слюсар з міста Кушва, полагодив її і тепер в хвилини затишшя розважає солдат. Празда, вчора на вогневу позицію налетіли «юнкерси». Ховаючись від осколків бомб, я вскопав в глибокий оксп, порвав при цьому три струни. І знову Нетунаєв, озброївшись інструментом, почав чаклувати над скрипкою. Він витяг з польового кабелю кілька сталевих ниток, навісив їх на скрипку, і вона знову заспівала. Правда, три струни однакової товщини, але грати можна. Граю біля наведеної в ціль «катюші», і мелодію чути на всій вогневій позиції. А сьогодні до нас приїхала фронтова бригада артистів. Виступам акомпанувало життя снарядів. Тільки начальник політвідділу полку гвардії майор Саєнко падав слово акторам, як фашисти почали артобстріл. Ми акторів за руки — і в окопи. А одні з них разом з контрабасом заховалися під «катюшу», мова, це зручне прикриття. Вже потім після обстрілу, ми сказали йому, що влучив осколок снаряду в це «прикриття», ні від артиста, ні від його інструменту й сліду не залишилося б.

24 серпня 1943 року. Вчора наші війська оволоділи містом Харковом. Сьогодні з цієї нагоди відбувся мітинг. Білці поклялися воювати ще краще, щоб на нашій ділянці фронту знищити ворога і пропуститися вперед. Пристрасно виступав комбат лейтенант Коваленко: адже Харків — його рідне місто.

Закінчився мітинг. Сидимо на стерні біля наведених «катюш». Комбат пише листа в Харків — матері, друзям, подрузі Тані. Потім зачитує його мені. Я теж пишу, але не листа — моя рідна Головівка на Кіровоградщині ще окупована ворогом, — я випускаю «Бойовий листок». В цьому під традиційною рубрикою «Слово могучого Івана Колісого» розмінена розповідь про взяття нашими військами Харкова, про наші завдання.

Бойові установки стояли на «бойовому взводі» до двох годин ночі. Потім «зіграли» двома гарматами і підзарядилися знову. Заснули на світанку — прямо на стерні, біля наведених «катюш». Напалілись бвсь. Прокнувшись від сильних вибухів: поруч «юнкерси» сипали до бомби. Прокнувшись змокрилі до бітти. Вражіння виявляється, пішов дощ, але втомлені солдати, які не спали кілька днів, навіть дощу не підчули.

(Далі буде).

Молода поезія України

Володимир МІЩЕНКО

Лієная

У місто літо стримано вступас.
Дзвінкіше море б'є у береги,
І напина вітрила Лієная.
Під вітром заспокоїливо-тугим.
Рибалки вирушають у дорогу.
Карбують крок кремезні моряки.
Сосновий берег дихає розлого,
І обрій наближається стрімкий.
...Снують думки, неначе пароплави.
Сьогодні я спокійно не засну:
Мене голублять прибалтійські трави
І манить мерехтіння бурштину.
Згадав тебе, о Лієно, Лієная!
У сутінках зелених вечорів
Твій гостроверхий обрис потопас
Серед піщаних дюнів і ярів.
Далеко ти. Коли почую знову,
Огорнений провіллістю ночей,
Я латишів дзвінкоголосу мову,
Іх мовчазну промовистість очей?
За Даугавою (мені аж дивно) —
Знайомі-незнайомі голоси.
Встають тумани, і над морем димно,
І тишу п'ють задумані ліси.
Я не чужий їм. Ще приїду, знаю,
І уклонюсь стежинам дорогам,
Де напина вітрила Лієная
Під вітром заспокоїливо-тугим.

Лісовий сонет

Тут час застиг, немов дзвінка живиця,
Липневий день зійшов у небуття.
Іти б отак, іти — без ворота! —

ЛІТОРОСТЬ

Володимир Міщенко, молодий дніпропетровський поет, надихається в своїй творчості красою рідного краю, красою його грудничих людей, з якими він, як журналіст, зустрічається, як кажуть, і в будні, і в свята. Лірик — тепло у віршах і задушевність — він часто виконить на широкумагістраль значущих тем громадського звучання: оспівує почуття інтернаціональної дружби радянських народів-братів, героєм багатьох його творів є наш сучасник — людина-творець.

У видавничстві «Радянський письменник» В. Міщенко видав поетичну книжку «Таємниця осіннього листя», готує нову — «Літорость». Нещодавно виступив у колективному віршику «Дев'ять небес», присвяченому будівникам 9-ї домни, однієї з найбільших у світі. Троїград і виноград — саме цьому кредо вірний у своїй творчості молодий поет Володимир Міщенко, з творами якого ми знайомимо сьогодні нашого читача.

Будемо злидомі!

У світ оцей, що сяє та іскриться.
Он слід лишила чепурна писиця...
А ти ідеши і робиш відкриття,
Що йшов сюди, можливо, півжиття.
Щоб у німому подиві спиниться.
Згасає день, і сутеніє ліс.
Усе, що ти в душі сюди приніс,
Ламас спокою залізні грати.
І хочеться забути на мить,
Упавши ниць, і крізь химерні шати
Побачити прапервісну блакить.

До берегів
безсмертя

Біліє парус в самотній...
М. Ю. Германтов.

Куди біжить морське вітрило?
Аж гнеться щогла та скрипить.

А навкруги — вітри стосило
Вітрило хочуть потопити.
Але воно — все далі лине,
Пливе над гребенями хвиль.
Невже не вистійть,
загине?

Невже його не стріне штиль?
О, кращо смерті! Не треба штилю,
Доволі спокою в житті!
Воно прийшло бурхливі милі
І не спинилося в путі!
Вітрило славне, вже стрічають
Тебе світанків маяки.
Ти пронесеш іще, я знаю, —
Поета славу крізь віки.
І, гордо хвилі розітнувши
В тумані моря голубім,
До берегів безсмертя рушиш
Маршрутом сонячним своїм.

Люди
— події. ЧасМОГУТНЯ
СИЛА ТАЛАНТУ

До 125-річчя від дня народження С. В. Ковалевської

— В історії людства до Ковалевської не було жінки, яка зрівнялася б з нею силою і своєрідністю математичного таланту, — відмічав академік С. І. Вавілов.

В умовах царської Росії жінкам був закритий шлях у науку, і щоб віддатися улюбленій справі, Софія Василівна Ковалевська вступила у фінтвийний брак, котрий пізніше став фактичним. Її чоловіком — Володимир Онуфрійович Ковалевський, відомий вчений-палеонтолог.

Одержавши вчену ступінь доктора математичних наук, Софія Василівна мала право викладати лише арифметику у молодших класах. Її праці з математики, астрономії, фізики, механіки — класичні. Глибокі дослідження в галузі обертання твердого

тіла навколо нерухомих точки стали фундаментом для розвитку механіки. Петербурзька Академія наук в 1889 році, допустивши за словами П. Л. Шебишева «...нововведення, якому до цих пір не було прецедента...», обрала Софію Василівну своїм членом-кореспондентом.

С. Ковалевська повністю поділяла прогресивні ідеї революційних демократів М. Г. Чернишевського, М. О. Добролюбова, О. І. Герцена і намагалась «своїм краді сил присвятити справі більшості». Вона одна з перших піднялась на боротьбу за рівноправ'я жінок, брала активну участь в організації Петербурзьких Вищих жіночих курсів. Нашу велику співвітчизницю знає К. Маркс і Ф. Енгельс.

Коли весь світ був схвилюваний повідомленням про героїчну Паризьку Комуну, Софія Василівна під артилерійським вогнем проникла в обложений Париж, доглядала в госпіталі за пораненими комунарями.

Софія Василівна займалась і літературно-публіцистичною діяльністю. Її повість «Нігілістка», природно змогла побачити світ лише після Жовтневої революції. У драмі «Боротьба за щастя» звучав заклик до боротьби.

Коротке, але яскраве і змістовне життя Софії Василівни Ковалевської принесло неоціненну користь і славу батьківщині.

М. НОЖНОВ.
м. Кіровоград.

ДІТЯЧА СПОРТИВНА ШКОЛА ЛСТ «БУРВІСНИК». ТУТ ЮНІ РОБЛЯТЬ ПЕРШІ КРОКИ У СПОРТІ.

НА ФОТО: ТРЕНЕР О. К. КЕСЛЕНКО ЗАПОМІНЬ З «АЗАМІ» ГІМНАСТИКИ ПЕРШОКЛАСНИЦЮ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ № 1 НАТАЛКУ АКУЛІНУ. ДІВЧИНКА ШЕ ТРИМАЄТЬСЯ НЕВПЕВНЕНО, АЛЕ ТО НЕ БІДА. МАЙСТЕРНІСТЬ — ПОПЕРЕДУ.

Фото В. КОВІАКА.

природа: ти

Конкурс
продовжується

Протягом минулого року в області проходив конкурс на кращу роботу по охороні природи. Умови його ставили завдання збереження ґрунтів, водних ресурсів, атмосфери, фауни, озеленення міст, сіл і селищ, догляд за зеленими насадженнями, пропаганду охорони природи серед населення. Нещодавно жорі конкурсу розглянуло підсумки соціалістичного змагання на кращу першину організації Українського товариства охорони природи. Переможцями стали першину організації колективів «Шлях Леніна» Онуфрійовського та імені Леніна Новгородківського районів (відповідно

перше і друге місце); Новгородківської восьмирічної і Користівської середньої шкіл (відповідно перше та друге місце). Жорі вирішило першину організації Українського товариства охорони природи Користівської середньої школи Олександрівського району представити на заключний тур республіканського конкурсу «За ленінське ставлення до природи».

Змагання за кращу організацію роботи по охороні природи в області буде продовжено в 1975 році і присвячується воно 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні

15 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Твори, видумуй, пробуй». (Про всеосознанний тиждень технічної дитинчої творчості). (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Вісник Кречинського». Телевізійний музичний фільм. (М). 10.30 — Програма документальних фільмів. (М). 11.35 — «Поезія О. С. Пушкіна». (М). 12.30 — «Ми знайоміться з природою». (М). 13.55 — «Закляче слово партії». (Дніпропетровський). 14.15 — Для школярів. «Знай і вий». (Львів). 16.45 — «Культура слова». (К). 17.15 — «Мистецтво — народів». Концерт.

(Харків). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.55 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт «Лезгинка». (М). 19.25 — Кольорове телебачення. «На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АН СРСР В. Г. Афанасєва». (М). 19.55 — Телевізійний художній фільм «Осінні грози». 1-а серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Розповіді про театр». (М). 22.45 — Кольорове телебачення. Концерт класичної музики. (Львівград). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.25 — Новини. (К). 11.40 — Кольорове телебачення. «Шкільний екран». Історія для учнів 8 класу. (К). 12.25 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Сонячне коло». (К). 13.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Голубий патруль». (М). 17.00 — «Наука — сьогодні». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Заслужений артист РРФСР М. Козаков читає вірші Ф. Тютчева». (М). 18.00 — «Юридичний коментар». (К).

18.15 — «Музичний антракт». (К). 18.30 — «Населення — про цивільну оборону». (К). 18.50 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — М. В. Гоголь. «Ранок ділової людини». Телевізійна вистава. (К). 20.10 — Кольорове телебачення. «Виступає самодіяльний народний хор «Десна». (К). 20.40 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Екран молодих». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

16 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Вперед, хлопчакі». (М). 10.30 — «Осінні грози». Телевізійний художній фільм. 1-а серія. (М). 11.35 — Кольорове телебачення. «Вам наші пісні і танці». (М). 14.05 — Програма документальних фільмів. (М). 14.50 — «Оноре де Балзак». Передача з літератури. (М). 15.50 — Для дітей. «Клуб трьох китів». (Донецьк). 16.20 — «Республіканська фізико-математична школа». (Передача третя). (К). 16.50 — Музичний фільм «Хлопчик і хмарина». Для дітей. (К). 17.00 — «П'ятирічку завершимо по-ударному». (Харків). 18.00 — «Техніку — на дільку готовності». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.55 — Телевізійний художній фільм «Осінні грози». 2-а серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Молоді голоси». (М). 22.35 — Чемпіонат СРСР з волейболу. (Жінки). «Іскра» (Ворошиловград) — «Дніпро» (М). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Вперед, хлопчакі». (М). 10.30 — «Осінні грози». Телевізійний художній фільм. 1-а серія. (М). 11.35 — Кольорове телебачення. «Вам наші пісні і танці». (М). 15.50 — Кольорове телебачення. «Слово вченому». (М). 16.10 — Кольорове телебачення. «Рідні наспівні». (М). 16.40 — «Шахова школа». (М).

17 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Творчість юних». (М). 10.00 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 10.30 — «Осінні грози». Телевізійний художній фільм. 2-а серія. (М). 11.35 — Концерт майстрів мистецтва. (М). 12.10 — «Телешкола мільйонів». (К). 12.40 — Художній фільм «За хмарами небес». (К). 18.25 — «Партійне життя». (Львів). 17.00 — «Один за всіх, всі за одного». (Львівград). 18.00 — Для дітей. «Мандрівки Гітліка-юпітліка». (Дніпропетровський). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.25 — «При світлі соціалістичного». Літературний театр. (К). 20.25 — «В різних рідках». (Харків). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Сім старих і одна дівчина». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Творчість юних». (М). 10.00 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 10.30 — «Осінні грози». Телевізійний художній фільм. 2-а серія. (М). 11.35 — Концерт майстрів мистецтва. (М). 12.10 — «Телешкола мільйонів». (К). 12.40 — Художній фільм «За хмарами небес». (К). 18.25 — «Партійне життя». (Львів). 17.00 — «Один за всіх, всі за одного». (Львівград). 18.00 — Для дітей. «Мандрівки Гітліка-юпітліка». (Дніпропетровський). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.25 — «При світлі соціалістичного». Літературний театр. (К). 20.25 — «В різних рідках». (Харків). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Сім старих і одна дівчина». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 08804.

Індекс 61 197.

Зам. № 13014.

Тираж 60 000.

Редaktor В. ПОГРІБНИЙ.